

— Нито съмъ го виждалъ други пѣтъ, отговори и си отиде по работата. Хлѣбарьтъ като са поозърна насамъ на таткѣ, хукна да търси оногова съ хлѣба. Но Цареградскитѣ улици много! Докѣто горкій хлѣбарь бѣше са заглѣвикалъ съ оногова, другийтъ офейка и той остана като охжлцанъ.

Послѣ са събрахъ пакъ и двамината наедно, дѣто имъ бѣше свѣрталището и рекохъ на третия си другарь: ето вино и хлѣбъ, хади сега пакъ тебе да видиме.

Вий двама са подрѣдихте, какъ да е, но сега азъ да видѣжъ каква щѣ ъж завършѣж самъ си, рече той и излѣзе изъ вратата на вѣнъ. Тукъ тамъ отива на пазаря, дѣто врѣхлети единъ селаченинъ, съ едно малко момче, който продаваше пуйки (мисирки); Той отбра най-добрия пуйакъ, за когото селенинътъ пойска 20 гроша; доло-горѣ за 18—са спазарихъ. Сега върви подирѣ ми рече онзи и той трѣгна.

— Далечъ ли е дѣто ще отидемъ? попита селенинътъ.

— Тукъ близо въ черквата, отговори той; азъ го купувамъ за дѣда попа, който си има работа и неможи да ъж напусне да иде на пазарь; зато ма проводи да му купѣж и да го занесе у дома му, а той ще ти даде паритѣ. Простодушнїиъ селянинъ, безъ да са усумни за нѣщо, отива слѣдъ оногова който го завежда право въ черквата, дѣто влѣзе, а на селенина каза: постой ти тука, азъ да обаджъ на дѣда попа да ти заплати. Селенинътъ остана да чака съ пуйка въ рѣцѣ, тамъ при вратата, до единъ тронъ, а лѣжецѣтъ отиде при попа и му пришепна нѣщо на ухо: Дѣдо попе, рече му, тамъ онзи ми е братъ (като сочеше съ рѣжа си кѣмъ селенина), моляж ти са да му почетешъ; защото на какво го е прихванало, та се съ пуйки бѣлнува, и съ това си приказва на сънѣ и на явѣ, като че е лудъ. За Бога отчети му нѣкоя молитва и дано му прѣмине, догдѣто е скоро, че щото са пада азъ щѣ ти заплатѣж труда.

— Добро синко, добро, отговори свѣщеникѣтъ, то е наша длѣжностъ да са молиме Богу, че той е милостивъ, та ще послуша молбата ни и ще даде здравіе и животъ; ти си иди по работата, че азъ като втасамъ, ей сегичка щѣ му почетѣж. А на селенинътъ махна съ рѣжа и му каза да почака